

Пърси Биш Шели

Стихове

Земята долу спи студена,
блестят отгоре небесата.
Аз слушам – вредом тук
със съскащ звук
струи из бездни заледени
среднощен дъх и смъртно стене
под зора на луната.

Замират храстите полека
и черни, птиците във мрака
потъват, свити, в сън
под всеки трън
до криволящата пътека,
която секва недалече
и никого не чака.

Едва проблясват ти очите
под таз луна, що смъртно грее:
над мудната река
блестят така
на огън призрачен лъчите.
Те позлатяват ти косите,
които вятърът пилее.

С лъчи по устните ти бледни,
любима, вятърът играе.
По твоята коса
скрежи роса.
Ти легнала си и с дихания ледни
небето би могло да те досегне,
когато пожелае.

1815

КРАЙ

© 1959 Илия Люцканов, превод от английски

Percy Bysshe Shelley
, 1815

Сканиране: NomaD, 2008
Разпознаване и редакция: sir_Ivanhoe, NomaD, 2008

Публикация:

Пърси Биш Шели. Избрана лирика
Превод от английски на Цветан Стоянов и Илия Люцканов
Редактор: проф. Марко Минков
Художник: Борис Ангелушев
Худ. редактор: Васил Йончев
Техн. редактор: Димитър Захариев
Коректор: Елка Георгиева
Дадена за печат 8. XII. 1958 г. Излязла от печат 15. VI. 1959 г.
Печатни коли: 16V2. Формат: 84x108/82. Тираж: 8080.
Поръчка № 84 (778). Поръчка на печатницата № 17.
Цена 8,60 лева.
Държ. полиграфически комбинат Димитър Благоев
Народна култура, София, 1959

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5546>]